

1. Aug. 1842

FACTS

Date:

1. Aug. 1842

Page number:

Dagbog A, side 49-50

TRANSCRIPTION

1 August

Jeg har idag besøgt Roed¹ og Adam Müller;² tillige var jeg inde i Thorvaldsens Musæum, der vist bliver en deilig Bygning. Nu er Stilladset taget bort og man kan see den smukke Façade, grandios og stærk i sine Forhold, men tillige fiin og ziirlig ved den fine Skraaning Døre og Vinduer har og ved de smukke Linier og som i lette Fremspring hist og her paa Muren. Ja, det lader til: det er mere end Ord hos Bindsbølle,³ hans Kjærlighed til det Brede og Simple. – Hos Roed saa jeg foruden flere Ting •50• en Copie efter Raphael, fra dennes tidligere Periode; med det er rigtignok noget sælsomt, det Indtryk et saadant Billede gjør. Det er som Uskyldigheden deri skulde sønderknuse al senere kunstlet Kunst. – Hvor det er sørgeligt at see en dygtig Kunstner som Adam Müller i en saa svag Tilstand. Han har Svindsot. Han seer lidende eller dog udtæret ud, hans Bevægelser ere matte og en huul kort Hosten, som hyppig kommer paa ham tyder vel ogsaa derhen. Det er underligt for mig, der har faaet den Tro, han kan ikke længe leve, at høre ham sige: at han vilde sætte de Ord: Fred giver jeg Eder! under en Christus, han har anlagt.⁴ De Ord fik en egen Vægt i hans, den Døendes, Mund. – O, hvor er mit Liv fattigt – fattigt paa Glæde som paa Sorg, fattigt paa Begivenheder, dødt, søvnigt – og det kaldes lykkeligt! Jeg kunde ønske en stor Sorg – en svær Sygdom, ja næsten en Forbrydelse – der kunde kalde tillive mine slumrende Evner, om der er nogen, ja! ti gange hellere vilde jeg have svar Synd paa min Samvittighed end disse tusinde Svagheds og Dorskheds-Overtrædelser. Den kunde jeg udsone, disse gjentager sig altid og fører mig langsomt, men sikkert, bestandig eet Skridt længer frem paa Veien "ad Helved til!"

¹ Maleren Jørgen Roed (1808-1888).

² Maleren Adam Müller (1811-1844) var i 1842 grundet alvorlig sygdom vendt hjem før tid fra et ophold i Italien.

³ Arkitekten Gottlieb Bindsbøll (1800-1856), som tegnede Thorvaldsens Museums bygning.

⁴ Altertavle til Nørre Vinge Kirke.

31. Juli 49
Igen var jeg inde hos Brandis paa Valhoj, og havde hos ham
en rar Dag. Om Formiddagen havde jeg Besøg af Frøkenne
Jahn og Louise. — Haagaard reiste igennem til Frederiksberg; han
vil jeg meget savne. Han har haft en heldig, frugtfuld Rejse paa
sine Maleri; skjøndt hans Dadel tit skæmmer mig. Altsaa, naar
jeg dog indrommer at jeg malte tit bedst, naar han sad og
sagde til og opflammede mig til at lade Børnene lade sig
frygte, der skemmer Gæst, som saa ofte indfinder sig.
Mit Stykke er nu saa vidt, at man ser Viskningen af det,
og jeg har nu det interessanteste tilhæng: at gennemføre en
hver Ting sin. Ligesom jeg i Kunstværkkeligheden slog Børnen
bedst naar Kæbke stod ved Siden, saaledes malte jeg bedst, naar
Haagaard var hos mig, og sagde: mal nu de Børns Sang
der paa 5 Minutter. — eller: Læg nu alle Spidspenstler bort,
og mal kun bedst med de store Rindstærker. — det gjorde
jeg virkelig forleden, da jeg malte Klinten om, uden Børn
af nogen lille Pøffel, og den blev i det mindste bedre end
det preteentlige Prickeri, der var. — Maatte hun
Haagaard ret komme sig derude paa Slottet!

1. August
Jeg har idag besøgt Hørd og Adam Müller; tillige var jeg
inde i Thorvaldsens Museum, der vist bliver en del
by Bøggning. Nu er Skildret taget bort og man kan
se den smukke Facade, grandios og stærk i sine
Forhold, men tillige fin og yndelig ved den fine Skraaning
der og Vindues her og ved de smukke Liniar og lette
Træspring borte og her paa Muren. Ja, det lader sig sige, det er
mere end end hos Bindes halle, hans Kjønsbyhed til det Børn
de og Simple. — Men Naed saa jeg foruden flere Ting

August.

50. en Copie efter Naphad, fra denes tidligere Periode, men
det er rigtig nok meget selv somt, det Andtræk et saa-
sant Billede giver. Det er som Uskyldigheden deri skulde
sænderkennet al senere Kunstlet Kunst. - Hvor det er
sorgeligt at see en digtig Kunstner som Adam Wankler i
en saa svag Tilstand. Han har Livindsat. Han ser
lidende eller dog indtæret ud, hans Bevægelser ere matte og
en hvidt kort klostet, som hyppig kommer fra hans tynde
vel ogsaa derhen. Det var underligt for mig, der har hørt
den Foe, han kan ikke længe leve, at høre ham sige: at
han vilde sette de Ord: Fred giv os i Edes' under en
Christus, han har anlagt. De Ord fik en egen Vagt i
hans, den Dødens, Mænd. - O, hvor er mit Liv
fælt - fælt fra Glæde som fra Sorg, fælt fra
Begjæret heder, dælt, søvnløst - og det kaldes lykkeligt!
Jeg kunde ønske mig en stor Sorg - en svær Sygdom, ja
næsten en Forbrændelse - der kunde kalde tilhøje
mine slumrende Døner, om det er nogen, ja! ti gange
hellere vilde jeg have svær Sygdom fra min Jam-
nethed end disse tvesindte Smagheds og Dørskheds-Over-
trædelser. Den kunde jeg indse, disse gjentager sig
altid og fører mig langsomt, men sikkert, bestandig
et Skridt længere frem fra Veien, ad helvedes til!

8 August

Min Moder har i et Par Dage været fra Frederiks Værk, for
at besøge Faders Grav. Hun er nok kommet igjen i går Aften
eller i Nat. Jeg tilbragte Dagen igen fra Lykkeshølen, hvor
til jeg var gæst med Mathiesen. Den gamle Nink, som er